

Tilkendegivelse i faglig voldgiftssag FV2015.0047,

FTF

for

Lederforeningen i TDC (LTD)

(advokat Per Frydenreim Møller)

mod

DI Overenskomst I v/DI

for TDC A/S

(advokat Annette Fæster Petersen)

Uoverensstemmelsen angår, om en aftale (protokol) om frivillig fratræden, som parterne indgik i 2006, har eller har fået status svarende til en overenskomst og dermed kun kan bringes til ophør under iagttagelse af parternes hovedaftale, eller om aftalen kan opsiges som en lokalaftale.

Påstande

Klager har nedlagt påstand om, at TDC A/S skal anerkende, at parternes aftale om fratrædelsesvilkår af 10. januar 2006 er underlagt parternes hovedaftale af 17. oktober 1994, herunder bestemmelsen i dennes § 6, stk. 3, hvorfor aftalen af 10. januar 2006 efter dens opsigelse og udløb skal overholdes, indtil en ny aftale indgås.

Indklagede har påstået frifindelse.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 3. marts 2016 med undertegnede fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand.

Der blev afgivet forklaring af tidl. formand for LTD Bo Magnussen og underdirektør Peer Schaumburg-Müller.

Efter bevisførelse, procedure og votering var parterne enige om at afslutte sagen i overensstemmelse med opmandens mundtligt begrundede tilkendegivelse, hvorefter TDC ville blive frifundet.

Baggrunden for sagen

Parterne har senest den 17. oktober 1994 indgået en hovedaftale, der i § 6 indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

Stk. 3 Selv om en overenskomst er opsagt og udløbet, er [parterne] dog forpligtet til at overholde dens bestemmelser, indtil anden overenskomst er indgået.

Stk. 6 Uenigheder, der ikke kan løses ved forhandling, bør søges bilagt ved mægling, eventuelt ved voldgift, efter nedenstående regler:

...

I anledning af forestående større personalereduktioner og i øvrigt til opfyldelse af loven om kollektive opsigelser indgik TDC årene 2003-2005 aftaler med Dansk Metal, Lederforeningen og AC om etablering af frivillig fratrædelse og kompetenceudvikling.

Efter en omfattende arbejdsnedlæggelse i 2005 indgik TDC den 27. maj 2005 med Dansk Metal – og efterfølgende tilsvarende med Lederforeningen og AC – aftale om tryghed, omskoling og intern jobformidling. Ifølge aftalen – også kaldet Borgfredsaftalen – skulle der bl.a. indgås aftale om konkrete vilkår for at fremme frivillig fratræden/naturlig afgang. Borgfredsaftalen bortfaldt efter sit indhold med udgangen af 2007 og kunne i øvrigt opsiges med 3 måneders varsel. Den er dog i de følgende år gentagne gange blevet forlænget, senest til udgangen af februar 2014.

Som supplement til Borgfredsaftalen og ligeledes til opfyldelse af loven om kollektive opsigelser indgik parterne den 10. januar 2006 den nu omtvistede protokol om vilkårene i forbindelse med frivillig fratræden. Protokollen kunne opsiges med 2 måneders varsel. Tilsvarende protokol blev indgået med de øvrige organisationer.

I 2008 og følgende år, senest i 2013, indgik parterne – i lighed med aftaler med de andre organisationer – aftaler om personalereduktioner. I disse aftaler var der ydermere indeholdt regler om særlig godtgørelse til medarbejdere, der måtte opsiges. Endvidere var det i disse, typisk etårige, aftaler bestemt:

Ved protokollens ophør genopstår parternes protokol af 10. januar 2006 om frivillig fratræden ... indtil protokollen opsiges.

Tilsvarende blev Borgfredsaftalen fra 2007 som nævnt løbende forlænget.

I protokol af 29. november 2013 oplyste TDC, at man forbeholdt sig at opsiges protokollen af 10. januar 2006 med udgangen af februar 2014, hvilket derefter skete ved mail af 11. december 2013. Lederforeningen gjorde ved mail af 6. marts 2014 indsigelse mod TDC' opsigelse af 2006-protokollen.

Borgfredsaftalen, der ikke var blevet forlænget i 2013, er uimodsagt bortfaldet, ligeledes med udgangen af februar 2014.

Både den tilsvarende Borgfredsaftale og det tilsvarende 2006-protokollat har TDC uimodsagt opsagt over for de andre organisationer.

Opmandens begrundelse og resultat

Indledningsvis bemærkes, at det forhold, at hverken Dansk Metal eller AC har gjort indsigelse mod TDC' opsigelse af tilsvarende aftale med disse organisationer, i sig selv ikke er afgørende for, om 2006-protokollatet mellem TDC og Lederforeningen måtte være blevet tillagt overenskomststatus eller efterfølgende måtte have opnået en sådan status.

Protokollen af 10. januar 2006 mellem TDC og Lederforeningen blev efter sit indhold indgået som supplement til Borgfredsaftalen af 2005, der nu uden indsigelse er bortfaldet. 2006-protokollen kunne opsiges med 2 måneders varsel, således som TDC i december 2013 efter forgæves forhandlinger med Lederforeningen har gjort det til udgangen af februar 2014.

Henset til baggrunden for 2006-protokollen, til dennes opsigelsesbestemmelse og til bevisførelsen ses der intet grundlag for at antage, at parterne ved indgåelsen af protokollen var enige om, at denne skulle tillægges overenskomststatus, således at den dermed kun skulle kunne ophøre under iagttagelse af § 6, stk. 3, i parternes hovedaftale. Der er heller ikke i øvrigt noget grundlag for at fastslå en sådan overenskomststatus dengang.

Heller ikke det forhold, at parterne ved hver af de typisk etårige aftaler i de følgende år bl.a. om vilkår for frivillig fratreden og om særlig godtgørelse mv. for medarbejdere, der måtte opsiges, var enige om, at 2006-protokollen skulle genopstå ved disse aftalers udløb, findes at give grundlag for den af klager påberåbte overenskomststatus.

Da TDC herefter gyldigt har kunnet opsige 2006-protokollen som sket, frifindes indklagede.

Hver part bærer egne omkostninger og skal betale halvdelen af opmandens honorar mv.

København den 21. marts 2016

Poul Sørensen